

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **J.F.**, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 28. 3. 2012, č. 065888/2012,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí ministra životního prostředí, kterým nebylo vyhověno námitkám žalobce proti rozhodnutí Státního fondu životního prostředí ze dne 29. 12. 2011, čj. SFZP 256173/2011, o zamítnutí žádosti žalobce o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám.

Předtím než soud mohl pokračovat v řízení o žalobě, již je napadáno v záhlaví uvedené rozhodnutí, bylo třeba posoudit, zda jsou v dané věci splněny veškeré podmínky řízení.

Podle § 14 odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

Podle § 14 odst. 3 tohoto zákona o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci rozhoduje poskytovatel na základě žádosti příjemce. Vyhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, vydá písemné rozhodnutí, které obsahuje náležitosti uvedené v tomto ustanovení.

Podle § 14 odst. 4 tohoto zákona na rozhodnutí podle odstavce 3 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání. Soud k tomu poznamenává, že byt' by striktně jazykový výklad mohl vést k výkladu, že soudnímu přezkumu nepodléhá rozhodnutí o poskytnutí dotace, nikoli tedy rozhodnutí o neposkytnutí dotace, je nutno takový výklad odmítnout jako jdoucí proti smyslu tohoto ustanovení. Vyloučit ze soudního přezkumu pouze rozhodnutí, jímž bylo žadateli o dotaci plně vyhověno, by totiž postrádalo racionalitu, protože tu není subjektu, který by takovým rozhodnutím mohl být jakkoli dotčen ve svých právech, jinými slovy řečeno nikdo nemá důvod takové rozhodnutí u soudu napadat. Naopak je zřejmé, že (jak dokládá i projednávaný případ) zájem na soudním přezkoumání rozhodnutí může mít žadatel, jemuž plně vyhověno nebylo. Uvedené ustanovení je proto nutno vykládat tak, že dopadá na jakékoli rozhodnutí o žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, ať už pozitivní nebo negativní.

Je pak zřejmé, že stanoví-li zákon výslovně, že soudnímu přezkumu nepodléhá rozhodnutí o poskytnutí dotace, nepodléhá soudnímu přezkumu ani rozhodnutí o námitkách proti rozhodnutí o poskytnutí dotace, neboť obsahově jde stále o tentýž typ rozhodnutí.

Z ustanovení § 14 rozpočtových pravidel jednoznačně plyne ve vztahu k fázi poskytování dotace, že toto poskytnutí je jakýmsi dobrodiním státu, na něž není obecně právní nárok, jež nepodléhá správnímu řádu ani soudnímu přezkumu a děje se rozhodnutím poskytovatele dotace, které má zvláštní náležitosti, pouze částečně shodné s formálními náležitostmi obecného správního rozhodnutí, a je vydáváno poskytovatelem dotace v reakci na žádost potenciálního příjemce dotace.

Při poskytování dotací ze státního rozpočtu je tak zachováno vrchnostenské postavení poskytovatele dotace. Z tohoto jeho postavení (na rozdíl od postavení účastníka občanskoprávních vztahů) plyne, že může autoritativně rozhodovat o podmínkách poskytnutí dotace, které jsou předmětem jednání mezi ním a příjemcem dotace pouze v té míře, jak stanoví zákon, či – v těchto zákonných limitech – jak stanoví sám poskytovatel dotace. Záleží pak na příjemci dotace, zda tyto podmínky akceptuje. Samotným smyslem aktu přijetí dotace totiž je, že příjemce přijímá určité dobrodiní ze strany státu a jakousi protiváhou tohoto dobrodiní není – jako je tomu ve vztazích občanskoprávních, či obecněji soukromoprávních – jeho protiplnění ve prospěch poskytovatele dotace, ale právě akceptace podmínek, za nichž je dotace přijímána (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2005 čj. 2 Afs 58/2005-90).

Soud se rovněž zabýval otázkou, zda shora popsaná výluka ze soudního přezkumu není v rozporu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něhož „kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak. Z pravomoci soudu však nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny.“ Je tedy zřejmé, že ze soudního přezkumu může být vyloučeno jen takové rozhodnutí, které se nedotýká základních práv a svobod podle Listiny. Právo na poskytnutí dotace však v žádném z ustanovení Listiny zakotveno není, a proto soud neshledal, že by uvedená výluka ze soudního přezkumu byla protiústavní.

Podle § 70 písm. f) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jejichž přezkoumání vylučuje zvláštní zákon.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.

Soud proto postupoval podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a žalobu jako nepřipustnou odmítl, aniž se mohl meritorně zabývat žalobními námitkami a zkoumat jejich důvodnost.

Výrok o nákladech řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. září 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu